

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak in het geding tussen:

de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid "Champignon
Reststoffen Verwerking B.V.", gevestigd te Velddriel,
appellante,

en

burgemeester en wethouders van Rossum, thans Maasdriel,
verweerders.

1. Procesverloop

Bij besluit van 9 april 1996, kenmerk 6817, hebben verweerders in reactie op het verzoek van appellante om handhavend op te treden tegen de stort van champignonvoetjes op een vijftal percelen in Rossum zich niet bevoegd geacht om handhavend op te treden tegen de stort van voetjes op een viertal percelen, waaronder het perceel Middelweg tegenover nummers 15/17. Met betrekking tot de stort van champignonvoetjes op het perceel Middelweg 3 hebben zij besloten niet over te gaan tot toepassing van bestuursdwang en in dit geval nog te volstaan met een waarschuwing.

Bij besluit van 5 augustus 1996, kenmerk 7225/7391, verzonden op 7 augustus 1996, hebben verweerders het hiertegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief van 3 september 1996, bij de Raad van State ingekomen op 4 september 1996, beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij ongedateerde brief hebben verweerders een verweerschrift ingediend.

De Stichting Advisering Bestuursrechtspraak voor Milieu en Ruimtelijke Ordening heeft een deskundigenbericht uitgebracht, gedateerd 17 augustus 1999. Partijen zijn in de gelegenheid gesteld daarop te reageren.

Na afloop van het vooronderzoek zijn nadere stukken ontvangen van appellante. Deze zijn aan de andere partijen toegezonden.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 17 oktober 2000, waar appellante, vertegenwoordigd door mr. M. Bos, advocaat te Rosmalen, [gemachtigden] en verweerders, vertegenwoordigd door mr. M. Groenenboom-Steffens, ambtenaar van de gemeente, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Het geding ziet op de stort van ten hoogste 3 m³ champignonvoetjes op de percelen Middelweg 3 en Middelweg tegenover nummer 15/17 te Rossum. Op het perceel Middelweg 3 is een champignonkwekerij gevestigd. Achter de kwekerij ligt een maï sland. De voetjes, die afkomstig zijn uit de champignonkwekerij, zijn gestort op dit maï sland.

2.2. Ingevolge artikel 10.2, eerste lid, van de Wet milieubeheer is het verboden zich van afvalstoffen te ontdoen door deze - al dan niet in verpakking - buiten een inrichting op of in de bodem te brengen.

2.3. In artikel 1, onder a, van de Richtlijn 75/442/EEG, zoals gewijzigd bij Richtlijn 91/156/EEG, (hierna te noemen: de Richtlijn) wordt afvalstof als volgt gedefinieerd: "elke stof of elk voorwerp behorende tot de in bijlage I genoemde categorieën waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen".

In artikel 1, onder c, van de Richtlijn wordt houder als volgt gedefinieerd: "de producent van de afvalstoffen of de natuurlijke of rechtspersoon die de afvalstoffen in bezit heeft".

2.3.1. Het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft in zijn arrest van 15 juni 2000, in de gevoegde zaken C-418/97 en C-419/97 (AB 2000, 311), onder meer voor recht verklaard dat de omstandigheden dat een als brandstof gebruikte stof het residu is van een productieproces van een andere stof, dat die stof voor geen enkel ander gebruik dan verwijdering in aanmerking kan komen, dat de stof zich qua samenstelling niet leent voor het gebruik dat ervan wordt gemaakt of dat voor dat gebruik bijzondere voorzorgsmaatregelen voor het milieu moeten worden getroffen, als aanwijzingen kunnen worden beschouwd voor een handeling, een voornemen of een verplichting om zich van die stof te ontdoen in de zin van artikel 1, sub a, van de Richtlijn. Of inderdaad sprake is van een afvalstof in de zin van de Richtlijn moet evenwel worden beoordeeld met inachtneming van alle omstandigheden, waarbij rekening moet worden gehouden met de doelstelling van die richtlijn en ervoor moet worden gewaakt, dat geen afbreuk wordt gedaan aan de doeltreffendheid daarvan.

2.3.2. In een champignonkwekerij worden champignons gekweekt in een bed van doorgroeide compost, waarover een laag afdekaarde wordt aangebracht. De champignons worden geplukt en vervolgens gescheiden in champignons en champignonvoetjes met daaraan gehechte dekaarde. De champignons worden verkocht voor consumptie en de voetjes worden uit de inrichting verwijderd. Derhalve is niet beoogd de overblijvende champignonvoetjes aan te wenden voor gebruik overeenkomstig de oorspronkelijke bestemming, te weten menselijke consumptie. Bij de kweek van champignons wordt bovendien vaak het bestrijdingsmiddel prochloraz toegepast. Ook in de onderhavige partijen champignonvoetjes is dit middel aangetroffen. Indien in de voetjes meer dan 50 mg/kg droge stof prochloraz voorkomt, is sprake van een gevaarlijke afvalstof in de zin van het Besluit aanwijzing gevaarlijke afvalstoffen. In het licht van hetgeen het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen in zijn voornoemde arrest voor recht heeft verklaard, moet worden geconcludeerd dat deze omstandigheden een voldoende aanwijzing vormen voor het oordeel dat de producent van de champignons zich van de champignonvoetjes en de daaraan gehechte dekaarde heeft ontdaan in de zin van artikel 1, sub a, van de Richtlijn en dat de voetjes daardoor het karakter hebben gekregen van een afvalstof. Noch het verhandelde ter zitting noch de stukken hebben de Afdeling ervan overtuigd dat hier sprake is van zodanige omstandigheden dat, ondanks het vorenstaande, geoordeeld zou moeten worden dat de voetjes niet zouden moeten worden beschouwd als een afvalstof. Verweerders hebben derhalve terecht geconcludeerd dat de gestorte champignonvoetjes moeten worden aangemerkt als een afvalstof.

2.4. Gelet op hetgeen de Afdeling heeft geoordeeld in haar uitspraak van 1 december 1995, no. E03.94.0495 (AB 1996, 128), dat de gronden van een akker- of tuinbouwbedrijf geen deel uitmaken van de inrichting, alsmede gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting, staat naar het oordeel van Afdeling vast dat het maï sveld op het perceel Middelweg 3 niet behoort tot de champignonkwekerij, zodat de stort van de voetjes heeft plaatsgevonden buiten deze inrichting. Verder is niet in geding dat de stort op het perceel Middelweg tegenover nummers 15/17 buiten een inrichting heeft plaatsgevonden. Artikel 10.2, eerste lid, van de Wet milieubeheer is derhalve van toepassing op beide storten.

2.5. Vervolgens dient de vraag te worden beantwoord wie bevoegd is tot handhaving van het stortverbod als bedoeld in artikel 10.2, eerste lid, van de Wet milieubeheer.

Appellante heeft onderbouwd betoogd dat verweerders bevoegd zijn handhavend op te treden op grond van dit artikellid.

Verweerders stellen zich in het bestreden besluit op het standpunt dat niet zij maar gedeputeerde staten bevoegd zijn tot handhaving wat betreft de stort op het perceel Middelweg tegenover nummers 15/17. Wat betreft de stort op het perceel Middelweg 3 stellen zij zich in het bestreden besluit op het standpunt dat zij ter zake wel bevoegd zijn tot handhaving. Ter zitting hebben verweerders met verwijzing naar het gestelde in het deskundigenbericht zich op het standpunt gesteld dat het maï sveld op het perceel Middelweg 3 niet behoort tot de champignonkwekerij, zodat de stort van de voetjes heeft plaatsgevonden buiten deze inrichting. Gelet hierop stellen zij thans ook ten aanzien van deze stort niet bevoegd te zijn tot handhaving.

De Afdeling is van oordeel dat uit het systeem van hoofdstuk 10 van de Wet milieubeheer, met name titel 10.4, volgt dat gedeputeerde staten het bevoegd gezag zijn waar het gaat om de verwijdering van bedrijfsafvalstoffen. In het bijzonder wijst zij op artikel 10.47, tweede lid, van de Wet milieubeheer, dat bepaalt, voorzover thans relevant, dat gedeputeerde staten in bijzondere gevallen ontheffing kunnen verlenen van het in artikel 10.2, eerste lid, gestelde verbod, voorzover dat betrekking heeft op bedrijfsafvalstoffen.

Gelet hierop moet worden geconcludeerd dat verweerders niet bevoegd waren handhavend op te treden tegen de stort van voetjes op het perceel Middelweg 3. Verweerders hebben zich terecht niet bevoegd geacht om handhavend op te treden tegen de stort op het perceel Middelweg tegenover nummers 15/17.

Geoordeeld wordt dat de bestreden beslissing op bezwaar wat betreft de stort op het perceel Middelweg 3 voor vernietiging in aanmerking komt. Aangezien verweerders in zoverre geen ander besluit kunnen nemen dan het primaire besluit van 9 april 1996 te herroepen, omdat zij terzake niet bevoegd zijn, ziet de Afdeling aanleiding voor de toepassing van artikel 8:72, vierde lid, van de Algemene wet bestuursrecht.

2.6. Het beroep is derhalve gedeeltelijk gegrond. De bestreden beslissing op bezwaar dient te worden vernietigd voorzover het betreft het gestelde met betrekking tot het perceel Middelweg 3. De Afdeling zal met toepassing van artikel 8:72, vierde lid, van de Algemene wet bestuursrecht op de hierna te melden wijze in de zaak voorzien en bepalen dat deze uitspraak in zoverre in de plaats treedt van het vernietigde besluit.

2.7. Verweerders dienen op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het beroep gedeeltelijk gegrond;
- II. vernietigt het besluit van burgemeester en wethouders van Rossum, thans Maasdriel, van 5 augustus 1996, kenmerk 7225/7391, voorzover het betreft het perceel Middelweg 3;
- III. herroept het besluit van burgemeester en wethouders van Rossum, thans Maasdriel, van 9 april 1996, kenmerk 6817, voorzover het betreft het perceel Middelweg 3;
- IV. bepaalt dat deze uitspraak in de plaats treedt van het besluit voorzover dit is vernietigd;
- V. verklaart het beroep voor het overige ongegrond;
- VI. veroordeelt burgemeester en wethouders van Maasdriel in de door appellante in verband met de behandeling van het beroep gemaakte proceskosten tot een bedrag van *f* 2.038,05, waarvan een gedeelte groot *f* 1.775,00 is toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het totale bedrag dient door de gemeente Maasdriel te worden betaald aan appellante;
- VII. gelast dat de gemeente Maasdriel aan appellante het door haar voor de behandeling van het beroep betaalde griffierecht (*f* 400,00) vergoedt.

Aldus vastgesteld door mr. J.J.M.S. Leyten-de Wijkerslooth, Voorzitter, en mr. F.P. Zwart en mr. M. Vlasblom, Leden, in tegenwoordigheid van mr. H.J.C. van Geel, ambtenaar van Staat.

w.g. Leyten-de Wijkerslooth
Voorzitter

w.g. Van Geel
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 27 maart 2001.

125-310.
Verzonden:

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,